

SLIKA ITALIJE U PUTOPISU: GETE, BAJRON, STENDAL I CRNJANSKI

Apstrakt: Birajući, u XVIII i XIX veku, svakako, a donekle i u XX, dominantni putopisni narativ autor je želeo da pokaže kako se on konstruiše, i koliko je važan ne samo za žanr nego za književnost i kulturu uopšte. Tačnije, kako je putopis uticao i na druge žanrove, pa i neknjiževne. Zatim se bavio odnosom različitih putopisa, tj. njihovih autora. Uzimajući u obzir, pri tome, koliko je putovanje za njih bilo i važna biografska činjenica. Tako je postalo jasno da je doživljaj neke zemlje uvek već posredovan literaturom. I na kraju, implicitno, a na osnovu datih primera, jedno drugačije i šire shvatanje putopisa, odnosno putopisnog. Autor smatra da dosadašnji pristupi, kao što su naratologija, iterologija ili kultura putovanja, i njemu, nešto bliži, tzv. diskurs putovanja nisu iscrpljivali sve mogućnosti putopisa. Takođe, smatra da treba govoriti o putopisnom, onako kako se govori o romanesknom, poetskom ili fikcionalnom. Dakle, treba krenuti od atributa, tj. kvaliteta, i naglasiti da je putopis imanentno intertekstualni žanr.

Ključne reči: putopisno, slika, (inter)tekstualnost, Italija, posredovanost